882/11

Den 14. december 2011 blev i sag nr. 80.331:

xxxxxx xxxxxx xx
xxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Lærerstandens
Brandforsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne har Familiens Basisforsikring II i Lærerstandens Brandforsikring G/S. De klager over, at selskabet har fratrukket en kontantrabat for smykker på 20 % og 15 % for nogle af urene i forbindelse med erstatningsudbetalingen ved et dækningsberettigende indbrud den 22. november 2010. Klagerne ønsker endvidere dokumentation for, at selskabet kan fratrække den rabat, selskabet selv ville kunne opnå.

Selskabet har henvist til, erstatningen for de omtvistede smykker og ure er opgjort som en kontanterstatning, da klagerne ikke har ønsket genlevering, og at erstatningen er opgjort i henhold til forsikringsbetingelserne. Selskabet har endvidere fremsendt dokumentation for, at rabatter kan opnås som forudsat.

Det fremgår af sagen, at selskabets taksator i brev af 24/2 2011 til klagerne har bekræftet klagernes oplysning om, at de ikke ønsker smykkerne genleveret, og at erstatningen derfor opgøres med en kontanterstatning svarende til den pris, forsikringsselskabet kan købe smykkerne for.

Klagerne har i mail af 13/3 2011 opfordret taksator til at dokumentere, hvorledes man er kommet frem til præcis de procentsatser, der fremgår af opgørelsen.

I mail af 15/3 2011 til klagerne har taksator anført:

"Ja, det er korrekt, at der er fratrukket rabat der ville kunne opnås ved genkøb.

Det fremgår af betingelserne, at såfremt forsikrede ikke ønsker genlevering, udbetaler forsikringsselskabet erstatningen kontant, svarende til den pris der skulle betales til leverandør."

Klagerne har hertil i mail til taksatoren af samme dato den 15/3 2011 anført:

"Jeg er helt indforstået med, at det står i policen, at der skal ske fradrag, hvis man vælger at få erstatningen udbetalt kontant. Jeg spørger bare ind til, hvordan de forskellige procentsatser er bestemt. Da du har skrevet 30 % fradrag for noget og 15 % for noget andet og 20 % for noget tredje, går jeg ud fra, at det sker efter nogle helt bestemte retningslinjer, og det er dem, jeg spørger om, om jeg kan læse."

Over for nævnet har klagerne i klageskema underskrevet den 3/4 2011 krævet følgende:

"Vi vil gerne opnå, at den fratrukne kontantrabat bortfalder, alternativt nedsættes. Hvis nævnet finder, at kontantrabatten skal opretholdes, ønsker vi at få forelagt konkret dokumentation for hver enkelt erstatningspost for, at den kontantrabat, der er fratrukket, rent faktisk også er den rabat, selskabet selv ville kunne opnå."

Til støtte for deres krav har de bl.a. anført:

"Vi ønsker i denne sag at klage over 2 forhold, som hænger sammen. For det første er det vores opfattelse, at det fradrag, der er foretaget, er for højt. Det er for det andet vores opfattelse, at det er forsikringsselskabet, der må dokumentere, at den kontantrabat, der er fratrukket, rent faktisk også er den rabat, selskabet ville kunne opnå. Hvis forsikringsselskabet ikke kan dokumentere dette, kan selskabet ikke fratrække nogen rabat. Som det fremgår af korrespondancen, har vi ad flere omgange bedt taksator om at oplyse, hvordan selskabet præcist er kommet frem til de foretagne fradrag, ligesom vi ad flere omgange har bedt om at få dokumentation for, at det er præcis disse procentsatser, der skal fratrækkes. På trods af rigtig mange opfordringer hertil, er taksator ikke vendt tilbage med de ønskede oplysninger.
Vi må derfor lægge til grund, at selskabet ikke kan dokumentere de foretagne fradrag, hvorfor det som anført er vores opfattelse, at de ikke er berettigede. Det er således vores opfattelse, at et selskab ikke bare kan fratrække en vilkårlig procentsats fra en erstatning, uanset om procentsatsen måtte synes rimelig eller ej. Det må være op til selskabet at løfte bevisbyrden for, at det fradrag, der foretages, er fuldt dokumenteret som svarende til den kontantrabat, selskabet rent faktisk ville kunne opnå."

Selskabet har over for nævnet i brev af 5/5 2011 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"På baggrund af sit besøg hos vores medlem, fremsendte vores taksator sin rapport af 24. februar 2011. Heraf fremgår det, at vores medlem havde oplyst, at smykkerne ikke ønskedes genleveret, hvorfor erstatningen ville blive opgjort til den pris, forsikringsselskabet kan købe smykkerne til.

> Af erstatningsopgørelsen, ligeledes fremsendt den 24. februar 2011, fremgår det, at der er udbetalt en samlet erstatning på 95.638,60 kr. Det fremgår desuden, at vores taksator har foretaget fradrag på 15 % på tre ure, henholdsvis mrk. 'Skagen' og 'Ole Mathiesen' og at der var fratrukket 20 % i erstatningen for alle smykkerne, som vores medlem ikke ønskede genleveret.
>
> For de smykker og ure, hvor der ikke kan ske genlevering, er der udbetalt erstatning uden fradrag af genleveringsrabat, således eksempelvis tre ure, mrk. 'Omega'.
> …
> Af klagen til ankenævnet fremgår det, at vores medlem er af den opfattelse, at den fratrukne genanskaffelsesrabat er for høj, og at det i øvrigt ikke er dokumenteret, at vi er berettiget til at opnå denne rabat.
>
> Det må som ubestridt kunne lægges til grund, at vores medlem har kontaktet den lokale guldsmed med henblik på at få fastsat erstatningen for de stjålne smykker, at vores medlem i den forbindelse har fået værdifastsat de stjålne ure og smykker, og at vores medlem over for vores taksator har tilkendegivet, at man ikke ønsker de stjålne ure og smykker genleveret.
>
> Da vores taksator - som det fremgår af den bekræftende e-mail af 26. april 2011 - kan opnå 20 % i genleveringsrabat fra denne guldsmed på smykker og 15 % i genleveringsrabat på Skagen ure, har vi - med udgangspunkt i de af guldsmeden fastsatte priser - udbetalt erstatning fratrukket disse genleveringsrabatter. Den anvendte genleveringsrabat på 15 %, der er gjort gældende for så vist angår Ole Mathiesen uret kan opnås ved henvendelse til guldsmed … i … eller ... Det fremgår ligeledes af e-mail af 26. april 2011.
>
> For de øvrige genstande, som eksempelvis urene af mærket Omega, hvor der ikke kan ske genlevering, er der udbetalt fuld erstatning."

Klagerne har efterfølgende i brev af 22/8 2011 til ankenævnet besværet sig over, at selskabet ikke har kunnet fremsende dokumentation for de konkrete rabataftaler, som har udgjort grundlaget for erstatningsopgørelsen, og de bestrider, at der forelå en aftale om rabat, da taksatoren fremsendte erstatningsopgørelsen ved e-mail af 24/2 2011.

Afslutningsvis har selskabet i brev af 15/9 2011 til nævnet bl.a. anført:

> "At e-mailen fra taksator … er dateret den 26. april 2011 er ikke udtryk for, at der ikke på behørig vis forelå en rabataftale med den navngivne guldsmed på tidspunktet for opgørelse af erstatningen. Aftalen om genleveringsrabatten på henholdsvis 15 % og 20 % var på daværende tidspunkt alene indgået mundtligt. E-mailen er således alene udarbejdet som skriftlig dokumentation på genleveringsrabatten.
>
> Vi kan supplerede tilføje, at de anvendte rabatter på 20 % for smykker og 15 % for urene er i en størrelsesorden, der er helt sædvanlige for et forsikringsselskab, hvorfor det ikke nødvendigvis er noget, der foreligger skriftlig dokumentation for i hver enkelt sag. Hvis vores medlem fremsætter et specifikt ønske om at se aftalegrundlaget, vil det naturligvis blive fremskaffet - oftest i form af en bekræftende mail fra den pågældende leverandør - ganske som i nærværende sag.

Vi skal beklage, at vores taksator ikke har været opmærksom på vores medlems anmodning om at få fremsendt dokumentation for de fratrukne rabatter. At det ikke er sket i forbindelse med behandling af sagen er imidlertid ikke et udtryk for, at grundlaget ikke har været til stede på tidspunktet for opgørelse af erstatningen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**7. Erstatningsopgørelse**

7.1 Erstatningen skal så vidt muligt stille sikrede i samme økonomiske situation, som umiddelbart før skaden fandt sted. Selskabet kan vælge mellem følgende måder at erstatte tabet:

…

7.1.3 Fremskaffe eller levere nye genstande, som er identiske med dem, der er beskadiget eller stjålne, hvis dette kan ske uden væsentlig ulempe for sikrede.

Kan identiske genstande ikke fremskaffes, kan selskabet vælge at levere tilsvarende nye genstande, dvs. genstande som i al væsentlighed svarer til de beskadigede eller stjålne genstande.

Modsætter sikrede sig genanskaffelse af nye genstande, udbetaler selskabet kontanterstatning svarende til den pris, selskabet skal betale for genstanden hos den leverandør, selskabet har anvist.

For genstande, der er købt som brugte eller er mere end to år gamle på skadestidspunktet, kan selskabet erstatte med identiske brugte genstande, hvis dette kan ske uden væsentlig ulempe for sikrede.

For følgende kategorier af genstande, der er købt som brugte, eller som er mere end to år gamle, kan selskabet erstatte med brugte identiske genstande:

- guld- og sølvvarer
- smykker, som er købt som brugte
- porcelæn, inkl. platter
- lamper
- glasvarer

Modsætter sikrede sig genanskaffelse af de nævnte genstande, udbetaler selskabet kontanterstatning svarende til den pris, selskabet skal betale for genstande hos den leverandør, selskabet har anvist."

Nævnet udtaler:

Såfremt en forsikringstager ikke ønsker genlevering, kan selskabet opfylde sin ydelsespligt ved at udbetale et beløb svarende til selskabets genleveringsomkostninger. Selskabet vil således være berettiget til at reducere erstatningen med eventuelle genleve-

ringsrabatter. På forlangende skal disse rabatter kunne eftervises, hvilket nævnet forstår er sket.

Sidstnævnte forudsætter dog, at selskabet rent faktisk kan genlevere de omhandlede genstande. Nævnet må efter det oplyste lægge til grund, at selskabet har været i stand hertil med hensyn til de omtvistede smykker og ure, men at klagerne ikke har ønsket genlevering.

Nævnet kan på dette grundlag ikke kritisere, at selskabet har opgjort erstatningen som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagerne får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson